Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (pátého senátu)

13. září 2017 *

[znění opravené usnesením ze dne 27. října 2017]

„Žaloba na neplatnost – EFRR – Snížení finanční pomoci – Program Interreg II/C ‚Preventivní ochrana před povodněmi na řekách Rýn a Maas' – Nedodržení lhůty pro přijetí rozhodnutí – Porušení podstatných formálních náležitostí – Zjevně opodstatněná žaloba"

Ve věci T-119/10,

Nizozemské království, původně zastoupené Y. de Vriesem, J. Langerem a C. Wissels, poté J. Langerem, M. Bulterman a B. Koopman, jako zmocněnci,

žalobce,

podporované

Belgickým královstvím, původně zastoupeným M. Jacobs a T. Maternem, poté M. Jacobs a J.-C. Halleuxem, jako zmocněnci,

a

Francouzskou republikou, původně zastoupenou G. de Berguesem a B. Messmerem, poté J. Bousin a D. Colasem, jako zmocněnci,

vedlejšími účastníky řízení,

proti

[Ve znění oprav provedených usnesením ze dne 27. října 2017] **Evropské komisi**, zastoupené W. Roelsem a A. Steiblytė, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 10712 ze dne 23. prosince 2009 o snížení finanční pomoci z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), která byla na základě rozhodnutí Komise C(97) 3742 ze dne 18. prosince 1997 (EFRR č. 970010008) přiznána programu „Preventivní ochrana před povodněmi na řekách Rýn a Maas" v rámci iniciativy Společenství IC Interreg II/C v Belgickém království, Spolkové republice Německo, Lucemburském velkovévodství a v Nizozemském království,

TRIBUNÁL (pátý senát),

* Jednací jazyk: nizozemština.

ve složení D. Gratsias, předseda, I. Labucka (zpravodajka) a I. Ulloa Rubio, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Právní rámec

1 V programových obdobích 1989-1993 a 1994-1999 byla stanovena pravidla v oblasti strukturálních fondů (zejména pravidla týkající se cílů, programů, plateb, řízení a kontroly a finančních oprav), a to především nařízením Rady (EHS) č. 2052/88 ze dne 24. června 1988 o úkolech strukturálních fondů a jejich účinnosti a o koordinaci mezi jejich činnostmi navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. 1988, L 185, s. 9), které bylo změněno zejména nařízením Rady (EHS) č. 2081/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. 1993, L 193, s. 5), a nařízením Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 2052/88, pokud jde o koordinaci mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými dostupnými finančními nástroji (Úř. věst. 1988, L 374, s. 1), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2082/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. 1993, L 193, s. 20).

2 Článek 24 nařízení č. 4253/88 stanoví:

„1. Jestliže se jeví, že provedení určité akce nebo opatření neodůvodňuje ani část, ani celou poskytnutou finanční podporu, provede Komise vhodný přezkum takového případu v rámci partnerství, zejména tím, že požádá členský stát nebo orgány jím určené pro provedení akce, aby předložily ve stanovené lhůtě své připomínky.

2. Po tomto přezkumu může Komise snížit nebo pozastavit podporu pro příslušnou akci či opatření, jestliže přezkum potvrdil nesrovnalosti nebo významnou změnu ovlivňující povahu nebo podmínky realizace akce nebo opatření, u níž nebylo požádáno o souhlas Komise.*[…]“ (neoficiální překlad)*

3 Nařízení č. 2052/88 a č. 4253/88 byla s účinností od 1. ledna 2000 nahrazena nařízením Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. 1999, L 161, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 31).

4 Podle čl. 52 odst. 1 nařízení č. 1260/1999 není tímto nařízením dotčeno pokračování nebo změna, včetně úplného nebo částečného zrušení, pomoci schválené Radou nebo Komisí na základě nařízení č. 2052/88 a č. 4253/88 ani žádného jiného právního předpisu, který se na tuto pomoc vztahuje v den 31. prosince 1999.

5 Nařízení č. 1260/99 bylo zrušeno nařízením Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti (Úř. věst. 2006, L 210, s. 25).

6 Článek 100 nařízení č. 1083/2006 nadepsaný „Řízení“ zní:

„1. Před přijetím rozhodnutí o finanční opravě zahájí Komise řízení oznámením svých předběžných závěrů členskému státu spolu s výzvou, aby členský stát do dvou měsíců předložil své připomínky. Navrhuje-li Komise finanční opravu na základě extrapolace nebo paušální sazbou, dostane členský stát příležitost prokázat přezkoumáním příslušné dokumentace, že skutečný rozsah nesrovnalosti je menší,

než jak byl posouzen Komisí. Po dohodě s Komisí může členský stát omezit rozsah tohoto přezkumu na vhodnou část nebo vzorek příslušné dokumentace. S výjimkou řádně odůvodněných případů nesmí doba vymezená pro tento přezkum překročit další dva měsíce od uplynutí dvouměsíční lhůty uvedené v prvním pododstavci.

2. Komise zohlední veškeré důkazy předložené členským státem ve lhůtách uvedených v odstavci 1.

3. Pokud členský stát nepřijme předběžné závěry Komise, pozve jej Komise k jednání, při kterém obě strany v rámci spolupráce založené na partnerství vynaloží úsilí k dosažení dohody ohledně připomínek a z nich vyvozených závěrů.

4. V případě dohody může členský stát dotyčné finanční prostředky Společenství znovu použít v souladu s čl. 98 odst. 2 druhým pododstavcem.

5. Není-li dohody dosaženo, přijme Komise rozhodnutí o finanční opravě do šesti měsíců ode dne slyšení, přičemž vezme v úvahu veškeré informace a připomínky předložené v průběhu řízení. Pokud se slyšení neuskuteční, začíná šestiměsíční lhůta běžet dva měsíce po dni, kdy Komise odeslala pozvánku.“

7 Článek 105 nařízení č. 1083/2006, nadepsaný „Přechodná ustanovení“, v odstavci 1 stanoví:

„Tímto nařízením není dotčeno pokračování ani změny, včetně úplného nebo částečného zrušení, pomoci spolufinancované strukturálními fondy nebo projektu spolufinancovaného z Fondu soudržnosti, které schválila Komise na základě nařízení (EHS) č. 2052/88 […], (EHS) č. 4253/88 […], (ES) č. 1164/94 […] a (ES) č. 1260/1999 nebo jakéhokoli jiného právního předpisu, který se na takovou pomoc vztahuje dne 31. prosince 2006, a který se tudíž na tuto pomoc nebo projekty následně vztahuje až do jejich uzavření.“

8 Podle článku 108 nařízení č. 1083/2006 nadepsaného „Vstup v platnost“:

„Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články 1 až 16, 25 až 28, 32 až 40, 47 až 49, 52 až 54, 56, 58 až 62, 69 až 74, 103 až 105 a 108 se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost, a to pouze pro programy na období let 2007–2013. Ostatní články se použijí ode dne 1. ledna 2007.“

9 Nařízení č. 1083/2006 bylo zrušeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu (Úř. věst. 2013, L 347, s. 320, a oprava Úř. věst. L 200, 26.7.2016, s. 140).

10 Článek 145 nařízení č. 1303/2013 ohledně finančních oprav stanoví:

„1. Před přijetím rozhodnutí o finanční opravě zahájí Komise řízení oznámením předběžných závěrů svého šetření členskému státu spolu s výzvou, aby členský stát do dvou měsíců předložil své připomínky.

2. Navrhuje-li Komise finanční opravu na základě extrapolace nebo paušální sazby, dostane členský stát příležitost prokázat přezkoumáním příslušné dokumentace, že skutečný rozsah nesrovnalosti je menší, než jak byl posouzen Komisí. Po dohodě s Komisí může členský stát omezit rozsah tohoto

přezkumu na vhodnou část nebo vzorek příslušné dokumentace. S výjimkou řádně odůvodněných případů nesmí doba povolená pro takové přezkoumání překročit další dva měsíce od uplynutí lhůty dvou měsíců uvedené v odstavci 1.

3. Komise zohlední veškeré důkazy předložené členským státem ve lhůtách uvedených v odstavcích 1 a 2.

4. Nepřijme-li členský stát předběžné závěry Komise, pozve ho Komise na slyšení, aby se zaručilo, že jsou k vyvození závěru Komise ohledně uplatnění finanční opravy k dispozici všechny důležité informace a zjištění.

5. V případě dohody, a aniž je dotčen odstavec 7 tohoto článku, může členský stát opětovně použít příslušné fondy nebo [Evropský námořní a rybářské fond (ENRF)] v souladu s čl. 143 odst. 3.

6. V zájmu uplatnění finančních oprav přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí do šesti měsíců ode dne slyšení nebo ode dne obdržení dalších informací, pokud členský stát souhlasil s tím, že tyto dodatečné informace po slyšení předloží. Komise vezme v úvahu veškeré informace a připomínky předložené v průběhu řízení. Pokud se slyšení neuskuteční, začíná šestiměsíční lhůta běžet dva měsíce po dni, kdy Komise odeslala pozvánku ke slyšení.

7. Zjistí-li Komise při vykonávání svých funkcí podle článku 75 nebo Evropský účetní dvůr nesrovnalosti dokládající závažné nedostatky v účinném fungování systémů řízení a kontroly, sníží výsledná finanční oprava podporu z fondů nebo z ENRF na daný operační program.

První pododstavec se nepoužije v případě závažných nedostatků v účinném fungování systémů kontroly a řízení, které byly před jejich zjištěním ze strany Komise nebo Evropského účetního dvora:

a) zjištěny v prohlášení řídícího subjektu, výroční kontrolní zprávě nebo výroku auditora předložených Komisi v souladu s čl. 59 odst. 5 finančního nařízení nebo v jiných zprávách o auditu auditního orgánu předložených Komisi a pokud byla přijata příslušná opatření; nebo

b) předmětem náležitých nápravných opatření ze strany členského státu.

Posouzení závažných nedostatků v účinném fungování systémů řízení a kontroly vychází z platných právních předpisů v době, kdy byly předloženy příslušná prohlášení řídících subjektů, výroční kontrolní zprávy a výroky auditora.

Komise při rozhodování o finanční opravě:

a) dodržuje zásadu proporcionality tím, že zohlední povahu a závažnost závažného nedostatku v účinném fungování systému řízení a kontroly a jeho finanční dopady na rozpočet Unie;

b) pro účely použití paušální sazby nebo opravy extrapolací vyloučí výdaje, u nichž nesrovnalosti odhalil již členský stát a které byly předmětem úpravy v účetní uzávěrce v souladu s čl. 139 odst. 10, jakož i výdaje podléhající probíhajícímu posuzování jejich zákonnosti a správnosti podle čl. 137 odst. 2;

c) zohlední paušální sazbu nebo opravy extrapolací použité na výdaje ze strany členského státu z důvodu jiných závažných nedostatků, které členský stát odhalil při určování zbytkového rizika pro rozpočet Unie.

8. Zvláštní pravidla pro ENRF mohou stanovit doplňková procesní pravidla pro finanční opravy podle čl. 144 odst. 7.“

11 Podle článku 152 nařízení č. 1303/2013:

„1. Tímto nařízením není dotčeno ani pokračování, ani změna, včetně úplného nebo částečného zrušení, pomoci schválené Komisí na základě nařízení (ES) č. 1083/2006 či jiného právního předpisu, který se použije na uvedenou pomoc ke dni 31. prosince 2013. Uvedené nařízení nebo zmíněný jiný právní předpis se tudíž použijí na uvedenou pomoc nebo dotčené operace i po 31. prosinci 2013, a to až do jejich ukončení. Pro účely tohoto odstavce zahrnuje pomoc operační programy a velké projekty.

2. Žádosti o pomoc podané nebo schválené podle nařízení (ES) č. 1083/2006 zůstávají v platnosti.

3. Pokud členský stát využije možnosti stanovené v čl. 123 odst. 3, může předložit Komisi žádost, aby pro příslušné operační programy prováděné na základě nařízení (ES) č. 1083/2006 vykonával funkce certifikačního orgánu řídicí orgán, odchylně od čl. 59 odst. 1 [písm.] b) nařízení (ES) č. 1083/2006. K žádosti se přiloží posouzení auditního orgánu. Pokud se Komise na základě informací poskytnutých auditním orgánem a vyplývajících z jejích vlastních auditů přesvědčí, že řídící a kontrolní systémy těchto operačních programů fungují účinně a že jejich fungování není dotčeno řídicím orgánem vykonávajícím funkce certifikačního orgánu, informuje členské státy o svém souhlasu do dvou měsíců od obdržení žádosti.“

12 Článek 153 nařízení č. 1303/2013 zní takto:

„1. Nařízení (ES) č. 1083/2006 se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2014, aniž je dotčen článek 152.

2. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XIV.“

13 Článek 154 nařízení č. 1303/2013 stanoví:

„Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články 20 až 24, čl. 29 odst. 3, čl. 38 odst. 1 [písm.] a), články 58, 60, 76 až 92, 118, 120, 121 a články 129 až 147 se použijí s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

Ustanovení čl. 39 odst. 2 sedmého pododstavce druhé věty a čl. 76 pátého pododstavce se použijí s účinkem ode dne, k němuž vstoupí v platnost změna finančního nařízení týkající se zrušení závazků.“

Skutečnosti předcházející sporu

14 Rozhodnutím C(97) 3742 ze dne 18. prosince 1997 schválila Komise Evropských společenství jednotný programový dokument o poskytnutí pomoci z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) operačnímu programu v rámci iniciativy Společenství Interreg II/C ve prospěch oblastí, které spadají pod cíle č. 1, 2 a 5b, jakož i dalších oblastí v Belgickém království, Spolkové republice Německo, Francouzské republice, Lucemburském velkovévodství a v Nizozemském království, s maximální částkou ve výši 137 118 000 eur pro EFRR.

15 Rozhodnutím Komise C(2000) 300 ze dne 25. února 2000 byla tato částka zvýšena na 141 077 000 eur.

16 Dopisem ze dne 21. března 2003 poslaly nizozemské úřady svou závěrečnou žádost o platbu.

17 V období od června 2004 do června 2005 provedla Komise několik kontrolních návštěv v rámci závěrečné kontroly programů spolufinancovaných z EFRR v průběhu programového období 1994–1999.

18 Dopisy ze dne 7. září 2005 a 24. ledna 2006 předložila Komise svou zprávu o auditu. Znění v nizozemském jazyce bylo předáno nizozemským úřadům dne 7. února 2006, přičemž uvádělo některé nesrovnalosti.

19 Nizozemské úřady se k této zprávě o auditu vyjádřily a uvedly nové skutečnosti.

20 Dopisem ze dne 14. května 2008 předložila Komise nizozemským úřadům závěrečnou zprávu o auditu v souladu s článkem 24 nařízení č. 4253/88. Nizozemské znění jim bylo zasláno dne 15. září 2008.

21 Po jednání, které se konalo dne 23. února 2009, uvedly nizozemské úřady nové skutečnosti.

22 Rozhodnutím C(2009) 10712 ze dne 23. prosince 2009 o snížení finanční pomoci z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), která byla na základě rozhodnutí Komise C(97) 3742 ze dne 18. prosince 1997 (EFRR č. 970010008) přiznána programu „Preventivní ochrana před povodněmi na řekách Rýn a Maas“ v rámci iniciativy Společenství Interreg II/C v Belgickém království, Spolkové republice Německo, Lucemburském velkovévodství a v Nizozemském království, snížila Komise celkovou pomoc přiznanou z EFRR o 7 066 643 eur (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

23 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. března 2010 podalo Nizozemské království projednávanou žalobu.

24 Dne 11. srpna 2010 vyslechl Tribunál účastníky řízení ohledně možnosti přerušit řízení v projednávané věci do okamžiku uplynutí lhůty k podání kasačního opravného prostředku proti rozhodnutím Tribunálu, jimiž se končí řízení věci T-265/08, Německo v. Komise, a T-270/08, Německo v. Komise, anebo do vyhlášení rozhodnutí Soudního dvora o kasačních opravných prostředcích podaných proti uvedeným rozhodnutím Tribunálu.

25 Usnesením předsedy čtvrtého senátu Tribunálu ze dne 13. září 2010 bylo rozhodnuto o přerušení řízení v projednávané věci do okamžiku uplynutí lhůty k podání kasačního opravného prostředku proti rozhodnutím Tribunálu, jimiž se končí řízení věci T-265/08, Německo v. Komise, a T-270/08, Německo v. Komise, anebo do vyhlášení rozhodnutí Soudního dvora o kasačních opravných prostředcích podaných proti uvedeným rozhodnutím Tribunálu.

26 Dne 24. června 2015 vyhlásil Soudní dvůr rozsudek Německo v. Komise (C-549/12 P a C-54/13 P, dále jen „rozsudek o kasačním opravném prostředku“, EU:C:2015:412), kterým zrušil rozhodnutí o finanční opravě dotčená v uvedených věcech týkajících se programu financování předcházejícího roku 2000, když i bez návrhu rozhodl o porušení šestiměsíční lhůty stanovené v čl. 100 odst. 5 nařízení č. 1083/2006 ze strany Komise.

27 Rozsudkem o kasačním opravném prostředku byly zrušeny rovněž rozsudky ze dne 19. září 2012, Německo v. Komise (T-265/08, EU:T:2012:434), a ze dne 21. listopadu 2012, Německo v. Komise (T-270/08, nezveřejněný, EU:T:2012:612) v rozsahu, v němž Tribunál zamítl žaloby podané Spolkovou republikou Německo.

28 Dne 2. července 2015 vyzval Tribunál účastníky řízení, aby se vyjádřili k dopadu rozsudku o kasačním opravném prostředku na projednávanou věc.

29 Nizozemské království předložilo své vyjádření dne 13. července 2015 a Komise dne 15. července 2015.

30 V rámci svého vyjádření Nizozemské království uvádí, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno, neboť Komise porušila šestiměsíční lhůtu stanovenou v čl. 100 odst. 5 nařízení č. 1083/2006.

31 Komise upozornila Tribunál na kasační opravné prostředky podané proti rozsudkům ze dne 20. ledna 2015, Španělsko v. Komise (T-111/12, nezveřejněný, EU:T:2015:28), a ze dne 20. ledna 2015, Španělsko v. Komise (T-109/12, nezveřejněný, EU:T:2015:29), kterými Tribunál zrušil rozhodnutí o dotčených finančních opravách týkajících se programů financování předcházejících rok 2000 z důvodu porušení šestiměsíční lhůty stanovené v čl. 100 odst. 5 nařízení č. 1083/2006 ze strany Komise.

32 Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 20. a 28. května 2015 podaly Belgické království a Francouzská republika návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Nizozemského království. Rozhodnutími ze dne 4. srpna 2015 povolil tato vedlejší účastenství předseda čtvrtého senátu Tribunálu.

33 Belgické království a Francouzská republika předložily své spisy vedlejších účastníků a hlavní účastníci řízení svá vyjádření k nim ve stanovených lhůtách.

34 Dne 16. prosince 2015 vyzval Tribunál účastníky řízení, aby se vyjádřili k dopadu kasačních opravných prostředků podaných Komisí proti rozsudkům ze dne 20. ledna 2015, Španělsko v. Komise (T-111/12, nezveřejněný, EU:T:2015:28), ze dne 20. ledna 2015, Španělsko v. Komise (T-109/12, nezveřejněný, EU:T:2015:29), a ze dne 15. července 2015, Portugalsko v. Komise (T-314/13, nezveřejněný, EU:T:2015:493) na projednávanou věc z pohledu možného přerušení řízení.

35 V dopisech ze dne 22. prosince 2015 a 4. ledna 2016 Komise, resp. Nizozemské království uvedly, že nemají žádné výhrady k přerušení řízení v projednávané věci do vydání rozhodnutí Soudního dvora ve věcech C-139/15 P a C-140/15 P, Komise v. Španělsko, a C-495/15 P, Komise v. Portugalsko.

36 Rozhodnutím ze dne 12. ledna 2016 rozhodl předseda čtvrtého senátu Tribunálu o přerušení řízení v projednávané věci do vydání rozhodnutí Soudního dvora ve věcech C-139/15 P a C-140/15 P, Komise v. Španělsko, a C-495/15 P, Komise v. Portugalsko.

37 Rozsudky ze dne 21. září 2016, Komise v. Španělsko (C-139/15 P, EU:C:2016:707), a ze dne 21. září 2016, Komise v. Španělsko (C-140/15 P, EU:C:2016:708), zamítl Soudní dvůr kasační opravné prostředky podané proti rozsudkům ze dne 20. ledna 2015, Španělsko v. Komise (T-111/12, nezveřejněný, EU:T:2015:28), a ze dne 20. ledna 2015, Španělsko v. Komise (T-109/12, nezveřejněný, EU:T:2015:29).

38 Při změně složení senátů Tribunálu byl soudce zpravodaj přidělen k pátému senátu, kterému tudíž byla přidělena projednávaná věc.

39 V dopise ze dne 27. října 2016 podalo Nizozemské království návrh k Tribunálu na pokračování v řízení, v rámci něhož zopakovalo své stanovisko vyjádřené v dopise ze dne 13. července 2015 a vyzvalo Tribunál, aby své rozhodnutí v této věci založil na článku 132 jednacího řádu Tribunálu.

40 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 10. listopadu 2016, Komise v. Portugalsko (C-495/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:907), byla věc C-495/15 P vyškrtnuta z rejstříku Soudního dvora v důsledku zpětvzetí kasačního opravného prostředku Komisí.

41 Dne 11. listopadu 2016 informovala Komise Tribunál, že ohledně pokračování v řízení nemá žádné námitky.

42 Rozhodnutím ze dne 1. prosince 2016 informoval předseda pátého senátu Tribunálu účastníky řízení o pokračování v řízení.

43 Dne 20. prosince 2016 vyzval Tribunál účastníky řízení, aby předložili svá vyjádření k dopadu rozsudků ze dne 21. září 2016, Komise v. Španělsko (C-139/15 P, EU:C:2016:707), a ze dne 21. září 2016, Komise v. Španělsko (C-140/15 P, EU:C:2016:708) na projednávanou věc.

44 Dopisem ze dne 22. prosince 2016 uvedla Komise v rámci svého vyjádření, že má Tribunál k dispozici všechny nezbytné informace, aby mohl v projednávaném případě rozhodnout.

45 Dopisem došlým téhož dne informovalo Nizozemské království Tribunál, že netrvá na tom, aby bylo v rámci jednání vyslechnuto jeho ústní vyjádření, a dále znovu vyzvalo Tribunál, aby své rozhodnutí v projednávané věci založil na článku 132 jednacího řádu s tím, že Komise nedodržela šestiměsíční lhůtu stanovenou v čl. 100 odst. 5 nařízení č. 1083/2006.

46 V dopisech ze dne 5. a 9. ledna 2017 Belgické království a Francouzská republika uvedly, že mají rovněž za to, že Komise nedodržela stanovenou lhůtu, a tudíž musí být napadené rozhodnutí zrušeno.

47 Dne 10. března 2017 vyzval Tribunál účastníky řízení, aby předložili svá vyjádření k tomu, aby Tribunál i bez návrhu v rámci článku 132 jednacího řádu rozhodl o důvodu vycházejícím z porušení podstatných formálních náležitostí Komisí.

48 Dne 21. března 2017 předložily svá vyjádření Nizozemské království a Komise.

49 Komise uvedla, že Tribunál může usnesením prohlásit žalobu za zjevně opodstatněnou na základě článku 132 jednacího řádu. Nizozemské království taktéž uvedlo, že Tribunál může rozhodnout usnesením na základě článku 132 jednacího řádu tak, že prohlásí žalobu za zjevně opodstatněnou.

50 Téhož dne uvedlo Belgické království, že Tribunál musí i bez návrhu rozhodnout o důvodu vycházejícím z porušení podstatných formálních náležitostí Komisí.

51 Dne 22. března 2017 předložila Francouzská republika své vyjádření a uvedla, že Tribunál za těchto podmínek může založit své rozhodnutí na článku 132 jednacího řádu a prohlásit usnesením žalobu za zjevně opodstatněnou.

52 Nizozemské království, podporované Belgickým královstvím a Francouzskou republikou, navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

53 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

– uložil Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

54 Úvodem je třeba považovat návrhové žádání Nizozemského království za směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se jej týká, neboť žalobní důvody Nizozemského království se týkají jeho vlastní situace.

55 Podle článku 132 jednacího řádu, pokud již Soudní dvůr nebo Tribunál rozhodl o právní otázce nebo otázkách, které jsou totožné s právními otázkami vznesenými v žalobních důvodech, a pokud Tribunál konstatuje, že je skutkový stav zjištěn, může po ukončení písemné části řízení a po vyslechnutí účastníků řízení usnesením s odůvodněním obsahujícím odkaz na příslušnou judikaturu prohlásit žalobu za zjevně opodstatněnou.

56 V projednávané věci má Tribunál za to, že podmínky použití článku 132 jednacího řádu jsou splněny, a rozhodne, aniž by pokračoval v řízení.

57 Na prvním místě Nizozemské království, podporované Belgickým královstvím a Francouzskou republikou, uvádí, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno, neboť bylo přijato po uplynutí šestiměsíční lhůty stanovené v čl. 100 odst. 5 nařízení č. 1083/2006.

58 Komise má nejprve za to, že nařízení č. 1083/2006 nepředstavuje relevantní právní rámec k posouzení procesních norem použitelných na rozhodnutí o finanční opravě pro programy předcházející období 2007-2013.

59 Komise tvrdí, že relevantním nařízením k posouzení otázky dodržení podstatných formálních náležitostí je v projednávaném případě nařízení č. 4253/88, jehož článek 24 neupravuje žádnou lhůtu k přijetí rozhodnutí o finanční opravě.

60 Za předpokladu, že by se v projednávané věci použilo nařízení č. 1083/2006, Komise dále upřesňuje, že se lhůty stanovené v čl. 100 odst. 5 uvedeného nařízení vztahují jen na programy uskutečněné po 1. lednu 2007 a nelze je vztahovat na programy tomuto datu předcházející.

61 Dodává, že z článku 105 nařízení č. 1083/2006 vyplývá, že spolufinancované projekty schválené v rámci předchozího režimu nadále spadají do tohoto režimu, a to až do jejich uzavření.

62 Stejně tak představují podle Komise procesní normy nedělitelný celek s hmotněprávními a nelze zpětně aplikovat lhůty stanovené v čl. 100 odst. 5 nařízení č. 1083/2006.

63 V tomto ohledu je třeba uvést, že Nizozemské království poukázalo na důvod vycházející z porušení čl. 100 odst. 5 nařízení č. 1083/2006 nikoli v žalobě, ale v rámci svého vyjádření k dopadu rozsudku o kasačním opravném prostředku na projednávanou věc, tudíž je třeba tento důvod považovat za nový.

64 Nicméně nehledě na otázku přípustnosti takového důvodu, je třeba poukázat na to, že podle judikatury představuje nedodržení procesních pravidel týkajících se přijímání aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení porušení podstatných formálních náležitostí, jež musí unijní soud uplatnit i bez návrhu (viz rozsudky ze dne 4. září 2014, Španělsko v. Komise, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, bod 103 a citovaná judikatura, a ze dne 4. září 2014, Španělsko v. Komise, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, bod 103 a citovaná judikatura).

65 V tomto ohledu je třeba připomenout ustálenou judikaturou, podle níž vyjma zvláštních případů, jako jsou zejména případy stanovené v jednacích řádech unijních soudů, nemůže unijní soud založit své rozhodnutí na právním důvodu uplatněném bez návrhu, přestože je nepominutelný, aniž by předtím vyzval účastníky řízení, aby k uvedenému důvodu předložili svá vyjádření (viz rozsudek o kasačním opravném prostředku, bod 93 a citovaná judikatura).

66 V projednávané věci přitom zaprvé, pokud jde o otázku lhůty, v níž má být přijato rozhodnutí o finanční opravě, vyslechl Tribunál účastníky řízení v rámci organizačních procesních opatření přijatých po vyhlášení rozsudku o kasačním opravném prostředku, kterým Soudní dvůr zrušil dotčená rozhodnutí o finanční opravě týkající se programů financování předcházejícího roku 2000, když i bez návrhu rozhodl o porušení šestiměsíční lhůty stanovené v čl. 100 odst. 5 nařízení č. 1083/2006 ze strany Komise.

67 Zadruhé Tribunál přijal druhé organizační procesní opatření po vyhlášení rozsudků ze dne 21. září 2016, Komise v. Španělsko (C-139/15 P, EU:C:2016:707), a ze dne 21. září 2016, Komise v. Španělsko (C-140/15 P, EU:C:2016:708).

68 Proto je nutno konstatovat, že účastníci řízení měli možnost předložit svá vyjádření stran použití lhůty stanovené v čl. 100 odst. 5 nařízení č. 1083/2006.

69 Na druhém místě, pokud jde o právní úpravu použitelnou v projednávané věci, je nutné připomenout, že nařízení č. 4253/88 bylo s účinností od 1. ledna 2000 zrušeno nařízením č. 1260/1999. Posledně uvedené nařízení bylo s účinností od 1. ledna 2007 zrušeno nařízením č. 1083/2006, které bylo s účinností od 1. ledna 2014 zrušeno nařízením č. 1303/2013.

70 Je tak třeba uvést, že nařízení č. 1303/2013 nelze na projednávanou věc použít, neboť napadené rozhodnutí bylo přijato v roce 2009.

71 Nadto, pokud jde o nařízení č. 1083/2006, i když z článku 108 druhé věty uvedeného nařízení vyplývá, že některá z jeho ustanovení se použijí na programy financování z období 2007-2013, nemění to nic na tom, že toto ustanovení rovněž stanovuje, že článek 100 dotčeného nařízení upravující procesní lhůty se použije od 1. ledna 2007 bez jakéhokoliv upřesnění, co se týče příslušného období financování.

72 Je třeba dodat, že článek 100 nařízení č. 1083/2006 se použije rovněž na programy předcházející období 2007-2013, a to v souladu se zásadou, podle níž se procesní normy použijí bezprostředně po svém vstupu v platnost (rozsudky ze dne 4. září 2014, Španělsko v. Komise, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, bod 98; ze dne 4. září 2014, Španělsko v. Komise, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, bod 98; ze dne 22. října 2014, Španělsko v. Komise, C-429/13 P, EU:C:2014:2310, bod 31; ze dne 4. prosince 2014, Španělsko v. Komise, C-513/13 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2412, bod 48, a ze dne 24. června 2015, Španělsko v. Komise, C-263/13 P, EU:C:2015:415, bod 53; v tomto smyslu viz také rozsudek o kasačním opravném prostředku, bod 84).

73 Tato judikatura byla mimoto potvrzena rozsudky ze dne 21. září 2016, Komise v. Španělsko (C-139/15 P, EU:C:2016:707, bod 89), a ze dne 21. září 2016, Komise v. Španělsko (C-140/15 P, EU:C:2016:708, bod 89), což Komise nepopírá.

74 V projednávané věci probíhalo správní řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí měnícího finanční pomoc přiznanou Nizozemskému království na finanční období 1994-1999, od roku 2004 do roku 2009.

75 Komise proto měla při přijetí napadeného rozhodnutí povinnost dodržet šestiměsíční lhůtu stanovenou v čl. 100 odst. 5 nařízení č. 1083/2006.

76 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že při použití tohoto ustanovení měla Komise přijmout rozhodnutí o finanční opravě do šesti měsíců ode dne slyšení zástupců dotčeného členského státu za předpokladu, že tento členský stát nepřijme její předběžné závěry. Pokud se slyšení neuskuteční, začíná šestiměsíční lhůta běžet dva měsíce po dni, kdy Komise odeslala pozvánku.

77 Pokud tak členský stát nepřijme předběžné závěry Komise, představuje odeslání pozvánky ke slyšení, případně den konání slyšení počátek běhu lhůty.

78 Přitom ze spisu v projednávané věci vyplývá, že se dne 23. února 2009 konalo v Bruselu (Belgii) slyšení mezi Komisí a zástupci Nizozemského království.

79 Dále je nutno konstatovat, že napadené rozhodnutí bylo přijato dne 23. prosince 2009, tedy deset měsíců po slyšení, což Komise nepopírá.

80 Komise tudíž nedodržela šestiměsíční lhůtu stanovenou v čl. 100 odst. 5 nařízení č. 1083/2006.

81 V důsledku toho je třeba prohlásit tuto žalobu za zjevně opodstatněnou a zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká Nizozemského království.

K nákladům řízení

82 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobce požadoval náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

83 Belgické království a Francouzská republika ponesou vlastní náklady řízení v souladu s čl. 138 odst. 1 jednacího řádu.

Z těchto důvodů,

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

1) Rozhodnutí Komise C(2009) 10712 ze dne 23. prosince 2009 o snížení pomoci z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), která byla na základě rozhodnutí Komise C(97) 3742 ze dne 18. prosince 1997 (EFRR č. 970010008) přiznána programu „Preventivní ochrana před povodněmi na řekách Rýn a Maas“ v rámci iniciativy Společenství Interreg II/C v Belgickém království, Spolkové republice Německo, Lucemburském velkovévodství a v Nizozemském království, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Nizozemského království.

2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a kromě toho nahradí náklady řízení vynaložené Nizozemským královstvím.

3) Belgické království a Francouzská republika ponesou vlastní náklady řízení.

V Lucemburku dne 13. září 2017.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
D. Gratsias